

til 553,734 Rd.; Alderstillaag til Præsterne 223,671 Rd. 84 f; Sunnsleiegodtgjørelser 12,000 Rd.; til Capellaner pro loco og residerende Capellaner 26,000 Rd.; Understøttelser til Capellanhold 2000 Rd.; Forrentning og Afdrag af Byggelaan paa Præstekaldene, efter Gjennemsnit af 1855—1859, samt extraordinære Byrder paa dem 72,900 Rd. 13 f, Enkepensioner, efter Gjennemsnit af de samme Aar, 74,986 Rd.; Pensioner af Kaldene til entledigede Præster ligeledes, 9102 Rd.; Honorar til Provsterne 4,000 Rd., tilsammen 1,006,986 Rd. 31 f. Herefter vilde der være et Overskud af imellem 26,000 og 27,000 Rd. Gengang for alle, men med successiv Forfaldstid igjennem en temmelig lang Arrække vil Lønningsfonden have at udbetale Indløsningssummen for Præstegaardene (§ 4) og Tilskud til Afløsning af Naadensaaret (§ 3). Det er imidlertid klart, at nogle Poster ere i høj Grad usikre. Paa Udgiftsiden maa Summen til Byggelaan, forsaavidt der tænkes paa den fremtidige aarlige Udgift, efterat Loven er traadt i Kraft, saafremt der foretages Hovedreparationer og Nybygninger omtrent efter samme Maalestok, som hidtil, ansees for ansat noget for høit, da det ikke er Lovudkastets Mening (§ 4 in fine), at nye Byggelaan ganske skulle falde Fonden til Last. Derimod maa ved Pensionerne til entledigede Præster til det opførte Beløb, der gjennemsnitligt er indbrødt aarlig i fem Aar, først søies, hvad Statskassen samtidsigt har indbrødt til entledigede Præster, dernæst tages Hensyn til, at Pensionsbyrden er steget i de sidste Aar af Rindvænniet, i Forhold til de tidligere, og siden deels ved hyppigere Entledigelse, deels ved højere Beløb af de enkelte Pensioner, og at Bestemmelsen i Lovudkastets § 5 i ethvert Tilfælde vil holde denne Udgift paa dette højere Standpunkt, men sandsynligvis forsøge den, saa at denne Post vil kræve et særdeles betydeligt Tillæg. Paa den anden Side vil Lønningsfonden først have en Besparelse ved en indtrædende Vacance i Dispeembedet over Als og Erø og en Fordeel ved en Vacance i Aarhus Bispeembede, naar dette sættes paa en fast Gage i Lighed med de andre Bispeembeder og de rigelige Tiendeindtægter indbrages; men fremfor Alt maa der lægges Mærke til, at

medens Beløbet til Tilskud og Alderstillaag udbetales efter samme Capitelstaxter, hvorefter Indtægten til enhver Tid oppebæres, ere derimod de øvrige Summer paa Udgiftsiden (— naar bortsees fra de før Loven i Korn fastsatte Enke- og Formandspensioner, der ved Vacance i de Kald, hvoraf de ydes, skulle gaae over paa Fonden —) rene Pengebeløb, der dækkes ved en Indtægt, som (med Undtagelse af Bispetiendernes Overskud, der er beregnet efter de sidste Aars Priser, og de 2,579 Rd., der udbetales af Statskassen) her er opført efter Gjennemsnittet af Capitelstaxterne for 1835—59 (\div 2 højeste og laveste), for Byg 3 Rd. 3 Ml. 14 f., medens det tør ansees for i høj Grad sandsynligt, at de fremtidige Capitelstaxter ville blive ikke lidet højere (Gjennemsnittet af Aarene 1855—59 for de 3 Cædarter Rug, Byg, Havre giver imod den længere tyveaarige Periode en Tilvæxt af omtrent 35 pCt). Denne Udsigt til en betydelig Indtægtsforøgelse bliver altsaa, naar man bestemmer Tilskud og Alderstillaag paa den nedenfor foreslaaede Maade efter tre Kornsorter, for noget over $\frac{1}{3}$ af Tiendebeløbet til Gunst for Lønningsfonden. En, vistnok ikke stor, aarlig Besparelse vil indtræde ved Lønningsstillskuds Vortfalden i den Tid, Kald ere ledige. Paa den anden Side opstaaer et Rentetab derved, at Lønningsfonden maa begynde Urtællingen af Tilskud strax efter Naadensaarets Udløb, medens Tienden først senere forfalder. Hertil bliver at søie, hvad Oppebørselen i den ene eller den anden Form vil koste. Samtlige de Udvalgte Medlemmer, som overhovedet tiltræde Lovudkastets Bestemmelse om Dannelsen af et Lønningsfond, ansee dens Udvægt for betrygget (saameget mere, som Overbestyrelsen har det i sit Magt at gjøre et vist økonomisk Hensyn gjælbende ved Byggelaan og Entledigelse), et Par ere tilbøjelige til at troe, at der maaskee er tilbageholdt lidt mere til Afholdelse af almindelige Byrder og Formaal, end strengt taget er nødvendigt, og at allerede herved en liden Udgiftsforøgelse til Bedste for de enkelte Embeder er tilstedelig.

Efter disse almindelige Bemærkninger skulle vi gaae over til Lovudkastets enkelte Bestemmelser og Paragrapher.